

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af konklusion nr. 273/15 af 25. februar 2016 fra kollegiet af administrationschefer vedrørende den lægelige kontrol efter tilkendelse af invalidepension, for så vidt som det heri fastsættes, at institutionens læge undtagelsesvis kan acceptere en rapport udarbejdet af den behandlende læge eller udsætte kontrollen, hvis karakteren af den sygdom, som har givet anledning til invaliditeten, ikke begrundet en kontrol med henblik på at bedømme muligheden for en genoptagelse af arbejdet.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at institutionen var forpligtet til at tage hensyn til udtalelserne fra den behandlende læge og den rådgivende læge af 23. og 24. august 2017, fra psykologen af 26. september 2019 og fra den behandlende læge af 11. oktober 2019.

Sag anlagt den 18. oktober 2019 – Ashworth mod Parlamentet

(Sag T-720/19)

(2019/C 413/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Richard Ashworth (Lingfield, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. Schmitt og A. Waisse)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Om fornødent, og som foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller som foranstaltninger til bevisoptagelse, tilpligtes Europa-Parlamentet at fremlægge de udtalelser, som blev afgivet af Europa-Parlamentets juridiske tjeneste og som blev fremsat den 16. juli 2018 samt den 3. december 2018, med forbehold for den nøjagtige dato, men under alle omstændigheder før vedtagelsen af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 10. december 2018 om ændring af gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer (EUT 2018, C 466, s. 8).
- Den anfægtede individuelle afgørelse, meddelt sagsøgeren af kontoret for medlemmernes vederlag og sociale rettigheder i Europa-Parlamentets generaldirektorat for finanser vedrørende sagsøgerens rettigheder til hans supplerende pension (frivillig) i løbet af september 2019, annulleres på grundlag af artikel 263 TEUF, for så vidt som denne afgørelse gennemførte den særlige afgift på 5 % af det nominelle beløb for den supplerende pension (frivillig) til sagsøgeren, således som indført ved ovenfor nævnte afgørelse af 10. december 2018 fra Præsidiet.
- Det fastslås, at Europa-Parlamentets Præsidiiums førnævnte afgørelse af 10. december 2018 ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF, for så vidt som den ændrer artikel 76 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og navnlig for så vidt som den indfører en særlig afgift på 5 % af det nominelle beløb for de supplerende pensioner (frivillige), der forfalder til betaling fra den 1. januar 2019.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende er, at Præsidiets manglende kompetence ratione materiae.
  - Dels er Præsidiets afgørelse af 10. december 2018 (herefter »Præsidiets afgørelse«) truffet i strid med statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, vedtaget ved Europa-Parlamentets afgørelse af 28. september 2005, 2005/684/EF, Euratom (EUT 2005, L 262, s. 1) (herefter »statuten«). Præsidiets afgørelse er bl.a. i strid med bestemmelserne i statuttens artikel 27, som fastsætter, at »de erhvervede rettigheder« skal bevares.
  - Dels skaber Præsidiets afgørelse en skat ved at indføre en særlig afgift, der beløber sig til 5 % af det nominelle beløb for pensionen, selv om indførelse af en skat ikke henhører under Præsidiets kompetence ifølge artikel 223, stk. 2, TEUF.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formkrav.
  - Dels foreholdes Præsidiets, at det har vedtaget sin afgørelse uden at overholde de regler, der er fastsat i artikel 223 TEUF.
  - Dels er Præsidiets afgørelse utilstrækkeligt begrundet og tilsidesætter således den begrundelsespligt, der er fastsat i artikel 296, andet afsnit, TEUF, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af de erhvervede rettigheder og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse de erhvervede rettigheder, der følger af såvel de generelle retsprincipper som af statuten, som udtrykkeligt fastsætter, at de bevares »i fuldt omfang« (artikel 27).
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
  - Dels er indgrebene i sagsøgerens rettigheder uforholdsmæssige i forhold til de formål, der forfølges med Præsidiets afgørelse.
  - Dels må det fastslås, at Præsidiets afgørelse ikke kan finde anvendelse på grund af tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og om manglende gennemførelsesforanstaltninger.
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse retssikkerhedsprincippet, for så vidt som den i strid med loven har retsvirkninger med tilbagevirkende kraft.
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse retssikkerhedsprincippet, for så vidt som den har undladt at træffe gennemførelsesforanstaltninger.